

Perach.

Ven/12/030

Dölyfői Párisok szűz menyegéré alatt
Te utánad, oh Istenünk, aki törzset érvel, utánad
ki igazságot szermedel; bírdak atyáink csüszteke,
mely zártok háraunk övökre meradt s annak
igazságosságában, ki a népet kötött itél. Horrió
fokjéskodtanok s Tólad reménylél a megpuccsít
s szabadulást, ki lealárd a fehéjároket s föld-
éket az elesettekkel. Nem estek kétségbe a nyo-
masban, tudták, hogy Érael öröje nem alszik,
nem sínyog! Az igazat, melyet Ábrahámnak
adál, hogy ő általa megajlatik a föld minden
nemzedéke, burdílotta a nemzedéket kiterjedés
mip a betéjeredés elkerék. Így jutott
Érael szolgaságból szabadságra, a zártokból
világosságra; a szabadulás annor éje emelőkeré-
ke, fop masadni Érael közséiben örök időkre.
Emlékeréteke szegjünk össze a Te háradtossá

hoz, övömléteke kődöjünk kettő s tünnyfi
vicsaróggal fokászkodjunk. Oh Istenünk,
mi menyegérünk a Te műveid, mi méltok
a Te gondolataid. Kérlek akár jóval, akár
rosszal, mit csak méltok, mi köles
veretéseben bírnok Te mindent jóra
fordítasz, Te vagy ókalmu, párra az isten
félőnek; Te benned bírnok, mert Te vagy
Atyánk s Szabadítónk.
Amen.